

سه شنبه ۱۹ اردیبهشت ماه ۱۴۰۲ • ۱۴۴۴ شوال ۱۸ • 9 May 2023

نگاهی به رسانه ها

بازتاب اخبار تئاتر در روزنامه ها

تعداد کل محتوا : ۲۷

روزنامه

۲۷

روزنامه: 100.00 %

گزارش فراوانی و درصد فراوانی مطالب مرتبط با تئاتر در رسانه های مکتوب

ردیف	نام منبع	فراوانی	درصد فراوانی
۱	آفتاب یزد	۳	۱۱/۱
۲	اسرار	۲	۷/۴
۳	شهرآرا	۲	۷/۴
۴	عصر آزادی	۲	۷/۴
۵	وطن امروز	۲	۷/۴
۶	۱۹ دی	۱	۳/۷
۷	ابرار	۱	۳/۷
۸	امتیاز	۱	۳/۷
۹	بشارت نو	۱	۳/۷
۱۰	پیام ما	۱	۳/۷
۱۱	ثروت	۱	۳/۷
۱۲	جهان صنعت	۱	۳/۷
۱۳	خریدار	۱	۳/۷
۱۴	راه مردم	۱	۳/۷
۱۵	روزان	۱	۳/۷
۱۶	رویش ملت	۱	۳/۷
۱۷	سیاست روز	۱	۳/۷
۱۸	کائنات	۱	۳/۷
۱۹	مردم سالاری	۱	۳/۷
۲۰	همشهری	۱	۳/۷
۲۱	هنرمند	۱	۳/۷
	جمع کل	۲۷	۱۰۰

نمودار فراوانی و درصد فراوانی مطالب مرتبط با تئاتر در رسانه های مکتوب

فهرست اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

صفحه	عنوان	رسانه
۶	اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب	
۷	رضا فیاضی: به حضور در تئاتر کودک نیاز دارم	آفتاب یزد
۸	رویگری در «معرکه در معرکه»	آفتاب یزد
۹	مالک تماشاخانه وسایل قطب الدین صادقی را به کوچه ریخت!	آفتاب یزد
۱۰	تکمیل پروژه تئاتر شهر مشهد حداقل ۲ سال دیگر زمان نیاز دارد	ابرار
۱۱	خاطره ای که برای رضا رویگری زنده شد	اسرار
۱۲	معرفی آثار راه یافته به بخش صحنه ای جشنواره تئاتر رضوی	اسرار
۱۳	رضا بابک با «راز شکست فاتحان» به صحنه آمد، هنرمندان استقبال کردند	امتیاز
۱۴	ایلام میزبان تماشاخانه سیار کانون پرورش فکری شد	بشارت نو
۱۵	تمدید اجرای نمایش «چه کسی از ویرجینیا وولف می ترسد؟»	پیام ما
۱۶	داستان هوشنگ مرادی کرمانی روی صحنه جان می گیرد	ثروت
۱۷	مالک تماشاخانه وسایل قطب الدین صادقی را به کوچه ریخت!	جهان صنعت
۱۸	درد دل های کارگردان باسابقه؛ مالک تماشاخانه وسایل قطب الدین صادقی را به کوچه ریخت!	خریدار
۱۹	عصبانی نیستم و گله ای هم ندارم!	راه مردم
۲۰	عصبانی نیستم و گله ای هم ندارم!	روزان
۲۱	عصبانی نیستم و گله ای هم ندارم!	رویش ملت
۲۲	داستان غم انگیز یک تماشاخانه	سیاست روز
۲۳	«گم»، نمایشی بدون دیالوگ در مشهد	شهرآرا
۲۴	۲ اثر از مشهد در جشنواره تئاتر رضوی	شهرآرا
۲۵	بالاخره توانستم اجرا کنم؛ ایران نشد، در آفریقا!	عصر آزادی
۲۶	تمدید اجرای ۲ اثر نمایشی در تماشاخانه «انتظامی»	عصر آزادی
۲۷	عصبانی نیستم و گله ای هم ندارم!	مردم سالاری
۲۸	داستان مرادی کرمانی روی صحنه می رود	همشهری
۲۹	معرفی آثار راه یافته به بخش صحنه ای جشنواره تئاتر رضوی	هنرمند
۳۰	خاطره ای که برای رضا رویگری زنده شد	وطن امروز
۳۱	معرفی هیأت داوران و آثار راه یافته به جشنواره تئاتر رضوی	وطن امروز
۳۲	عصبانی نیستم و گله ای هم ندارم!	کائنات
۳۳	معرکه برای بازسازی خاطر رویگری	۱۹ دی

◀ اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

رضا فیاضی: به حضور در تئاتر کودک نیاز دارم

مدتها می توانم روی صحنه برای کودکان بازی کنم. این حضور ادای دین من به کودکان و نوجوانان است. اجرایی که واقعاً دلم می خواست آن را انجام بدهم. این کارگردان با بیان اینکه در نمایش های تئاتر کودک و نوجوان باید به ذائقه آن ها توجه زیادی شود، می افزاید: «بچه ها رنگ، موسیقی و تصویر را دوست دارند. زبان نمایش کودک باید رگه هایی از کمدی و شادی داشته باشد.» به گزارش ایران تئاتر، او توضیح می گوید: «با وجود اینکه بچه ها شایسته ترین مخاطبان برای تماشای نمایش هستند اما سالن مناسب اجرا برای شان مهیا نشده است. ما برای اجرای کودک نیاز به سالن های باشکوه و بزرگ داریم.»

می کند به ایفای نقش بپردازم که خوشبختانه با موافقت کارگردان مواجه شد.» این هنرمند درباره شخصیت بارون هاردی می افزاید: «بارون هاردی نمایش «سیندرلا» برخلاف شخصیتی که در آثار تصویری از او به نمایش گذاشته شده است، در این اثر نقشی متفاوت دارد.» بازیگر نمایش «سیندرلا» می گوید: «ما در این نمایش دیگر شاهد حضور مادر بدجنس خانواده نیستیم بلکه این پدر است که نقش پررنگی در ایجاد موقعیت ها بازی می کند.» این هنرمند با ابراز خستگی از اینکه بعد از پانزده سال به ایفای نقش در تئاتر کودک بازگشته است، توضیح می دهد: «به حضور در تئاتر کودک نیاز داشته و دارم. بسیار خوشحالم که بعد از

رضا فیاضی بازیگر، نویسنده، صدایکس و کارگردان فعال تئاتر کودک و نوجوان پس از حدود پانزده سال دوباره با بازی در نمایش «سیندرلا» به صحنه بازمی گردد. «سیندرلا» جدیدترین تجربه کارگردانی مریم کاظمی است که قرار است از ۲۰ اردیبهشت ماه در تالار هنر میزبان مخاطبان باشد. رضا فیاضی درباره حضورش در این اثر می گوید: «مریم کاظمی ابتدا با پیشنهاد بازی در نقش پدر شاهزاده برای حضور در نمایش «سیندرلا» به سراغ من آمد. من پیش از نیز تجربه بازی در نقش پادشاه را در نمایش های کودک داشتم. به همین دلیل پیشنهاد دادم تا در صورت امکان در نقش بارون هاردی پدر دو دختری که سیندرلا با آن ها زندگی

رویگری در «معرکه در معرکه»

رضا رویگری، بازیگری که سال‌های دورتر روی صحنه تئاتر هم فعالیت چشمگیری داشت، شامگاه یکشنبه ۱۷ اردیبهشت ماه به تماشای نمایشی نشست که ۳۰ سال پیش خود در آن بازی کرده بود. نمایش «معرکه در معرکه» نوشته داود میرباقری به کارگردانی سیاوش طهمورث، این روزها در تالار استاد سمندریان تماشاخانه ایرانشهر روی صحنه است. این نمایش اولین بار ۳۰ سال پیش روی صحنه رفت. اجرایی که خاطره آن همچنان در ذهن تماشاگران آن دوره زنده است. ایسنا

مالک تماشاخانه وسایل قطب الدین صادقی را به کوچه ریخت!

قطب الدین صادقی نویسنده، کارگردان و مدرس تئاتر با ابراز تأسف از تعطیلی تماشاخانه «شانو» عنوان کرد: متأسفانه صاحب ملک با حکم دادگاه ما را از تماشاخانه بیرون انداخت و وسایل و تجهیزات سالن را درون کوچه پرتاب کرد. من ۲ سال برای حفظ این تماشاخانه تلاش کردم اما هیچ نهاد و شخصیتی کمکی برای نگه داشتن این تماشاخانه به من نکرد. وی با ابراز تأسف از تعطیلی یک مکان فرهنگی افزود: با پول الان نزدیک به ۱۰ میلیارد تومان برای این تماشاخانه هزینه کرده‌ام. صاحبخانه از من انتظار داشت ۸۰۰ میلیون تومان دیگر به پول پیش اضافه کنم و ۹۰ میلیون تومان هم اجاره بدهم در حالی که اگر ما سه شیفت هم کار می‌کردیم، نمی‌توانستیم از پس این هزینه‌ها بربیاییم چه برسد به دستمزد کارکنان و هزینه‌های سالن. در دوران کرونا ۲۲ ماه تماشاخانه تعطیل بود و سال گذشته هم به دلیل شرایط اجتماعی کشور دوباره سالن تعطیل شد و حتی یک ریال هم درآمد نداشتیم. در طول این مدت به معنای واقعی کمر من شکست و دریغ از کوچک‌ترین حمایتی از نهادهای مختلف، نه شهرداری، نه اداره کل هنرهای نمایشی، نه حوزه هنری و نه هیچ جای دیگر کوچک‌ترین همکاری با من برای حفظ سالن نکردند. تنها صندوق امید ۱۰۰ میلیون تومان به من وام داده است همین. این هنرمند با سابقه تئاتر عنوان کرد: در طول این مدت ضرر مالی وحشتناکی متحمل شدم و از لحاظ روانی هم به هم ریختم. مشکلات مالی و فشارهای صاحب ملک و چند مشکل دیگر من را از پا انداخته است. در این شرایط و سن و سال نباید آنقدر استرس و دل‌شوره و اضطراب داشته باشم. همه این مشکلات برایم بسیار خسته‌کننده بود. با خودم گفتم دیگر کافی است بنابراین تصمیم گرفتم آن را رها کنم. قبل از اتفاقات اخیر قرار بود نمایش‌های «عروسی خون» لورکا و «ترس و نکبت رایش سوم» برشت را اجرا کنم که متوقف شد. در حال حاضر صحبت‌هایی با تماشاخانه ایرانشهر مبنی بر اجرای «عروسی خون» داشتم که البته زمان اجرا هنوز مشخص نیست و احتمالاً تابستان خواهد بود. به گزارش مهر، کارگردان نمایش‌های «سحوری» و «مویه جم» درباره جایگزینی خانه نمایش مهرگان به جای «شانو» گفت: من اطلاعی از اینکه تماشاخانه مهرگان در مکان تماشاخانه «شانو» مشغول به فعالیت شده، ندارم و حتماً مدیران تماشاخانه با صاحب ملک به توافق رسیده‌اند.

معاون فرهنگی و هنری سازمان اجتماعی فرهنگی شهرداری مشهد: تکمیل پروژه تئاتر شهر مشهد حداقل ۲ سال دیگر زمان نیاز دارد

معاون فرهنگی و هنری سازمان اجتماعی فرهنگی شهرداری مشهد گفت: در بودجه ۱۴۰۲ حدود ۱۵۰ تا ۲۰۰ میلیارد تومان اعتبار برای پروژه تئاتر شهر مشهد در نظر گرفته شده که قطعا این رقم برای تکمیل پروژه کافی نیست و با توجه به حجم عملیات حداقل ۲ سال دیگر زمان می برد.

یوسف اسماعیل زاده در خصوص آخرین وضعیت پروژه تئاتر شهر مشهد اظهار کرد: شورای شهر برای بازسازی تئاتر شهر مشهد اعتباری مصوب کردند. این اعتبار در بودجه امسال مصوب شد تا ساخت تئاتر شهر ادامه پیدا کند. در نوع بهره برداری و نحوه مدیریت نیز باید با شورا، مدیریت شهری و دستگاه های فرهنگی به تفاهم برسیم. وی در خصوص مشارکت بخش خصوصی گفت: ما مشتاق هستیم بخش خصوصی سرمایه گذاری کند اما معمولاً بخش خصوصی در این حوزه ها سرمایه گذاری سنگین انجام نمی دهد و این نوع سرمایه گذاری ها توسط مجموعه های فرهنگی برای حمایت از فعالیت های فرهنگی انجام می شود.

به گزارش ایسنا، معاون فرهنگی و هنری سازمان اجتماعی فرهنگی شهرداری مشهد افزود: بخش خصوصی ممکن است به عنوان مشارکت کننده وارد شود؛ به عنوان مثال مجموعه عمرانی حوزه هنری اعلام آمادگی کرده و ممکن است در ایام پیش رو اقداماتی را نیز انجام دهد اما در حال حاضر شهرداری این پروژه را مدیریت می کند.

وی بیان کرد: تلاش ما این است این فضا را به یک مرکز فرهنگی با رویکرد هنر انقلاب تبدیل کنیم اما اینکه این مجموعه در آینده به چه نحوی بهره برداری شود، مبحثی است که در پایان پروژه بررسی خواهد شد.

تاریخ انتشار: سه شنبه ۱۹ اردیبهشت ماه ۱۴۰۲ * ۰۹:۴۸

خاطره‌ای که برای رضا رویگری زنده شد

بازی درخشانی را ارایه کرده بود. در اجرای جدید، مجید رحمتی نقش شاگرد را بازی می‌کند. گفته می‌شود که میرباقری به درخواست تهمورث، نمایشنامه «معرکه در معرکه» را نوشته است. نمایشی درباره مرام و مسلک پهلوان‌ها و لوطیان. تهمورث که حالا دوباره این نمایش را روی صحنه برده، همچنان در ستایشگر آن مرام و مسلک است که امروز دیگر چندان اثری از آن نیست.

رضا رویگری به تماشای نمایش «معرکه در معرکه» نشست.

رضا رویگری، بازیگری که سال‌های دورتر روی صحنه تئاتر هم فعالیت چشمگیری داشت، شب گذشته، یکشنبه ۱۷ اردیبهشت ماه به تماشای نمایشی نشست که ۳۰ سال پیش خود در آن بازی کرده بود.

نمایش «معرکه در معرکه» نوشته داود میرباقری به کارگردانی سیاوش تهمورث، این روزها در تالار استاد سمندریان تماشاخانه ایرانشهر روی صحنه است. این نمایش اولین بار ۳۰ سال پیش روی صحنه رفت. اجرایی که خاطره آن همچنان در ذهن تماشاگران آن دوره زنده است. در آن مقطع رویا تیموریان، سیروس گرجستانی، ماهایا پطروسیان، سیاوش تهمورث و رضا رویگری بازیگران نمایش بودند.

رویگری که در آن اجرا نقش شاگرد را بازی می‌کرد، حالا سال‌هاست که از صحنه تئاتر دور مانده و حتی کمتر توان و فرصت تماشای آثار نمایشی را دارد. با این حال شب گذشته به تماشاخانه ایرانشهر رفت و به تماشای نمایشی نشست که ۳۰ سال پیش در آن

تاریخ انتشار: سه شنبه ۱۹ اردیبهشت ماه ۱۴۰۲ * ۰۹:۴۸

معرفی آثار راه یافته به بخش صحنه ای جشنواره تئاتر رضوی

۱۴ اثر راه یافته به بخش صحنه ای شانزدهمین جشنواره ملی تئاتر رضوی معرفی شدند. به گزارش اسرار به نقل از روابط عمومی جشنواره تئاتر رضوی، هیات انتخاب آثار بخش صحنه ای جشنواره تئاتر رضوی متشکل از سید حسین فدایی حسین، محسن سلیمانی فارسانی و حسن عابدی پس از بازبینی ۵۸ اثر پذیرفته شده در مرحله بازخوانی متون، در نهایت ۱۴ نمایش را برای حضور در بخش صحنه ای انتخاب و به دبیرخانه جشنواره تئاتر رضوی معرفی کردند. اسامی آثار راه یافته عبارتند از:

- ۱- آهوان به کارگردانی محمد جهان پا از مشهد
 - ۲- دل لرزه به کارگردانی مجتبی لاله زاری از یزد
 - ۳- رویداد به کارگردانی سعید چگینی از قزوین
 - ۴- مرضیه به کارگردانی ایوب عبدی جهانگیر از تبریز
 - ۵- ترمز اضطراری به کارگردانی بهاره فاضلی راد از مشهد
 - ۶- شمس به کارگردانی احمد اکبرزاده از تربت حیدریه
 - ۷- مطرب آقا به کارگردانی مهیار هزار جریبی از بهشهر
 - ۸- روز بر می آید به کارگردانی غریب منوچهری از اردبیل
 - ۹- یه حبه انگور به کارگردانی علی مجید پور از تبریز
 - ۱۰- گمشده در میان ابرها به کارگردانی جهانگیر چالاکی از بناب
 - ۱۱- آه... او به کارگردانی علی برجی از تهران
 - ۱۲- میرای به کارگردانی محمد قاسمی از ملایر
 - ۱۳- هفت دریا شبنمی به کارگردانی سعید رضائاد از تبریز
 - ۱۴- ننه بهار به کارگردانی عباس زارع از تبریز
- گفتنی است شانزدهمین جشنواره ملی تئاتر رضوی از ۱ الی ۵ خرداد ماه در تبریز برگزار می شود.

تاریخ انتشار: سه شنبه ۱۹ اردیبهشت ماه ۱۴۰۲ * ۰۹:۴۸

رضا بابک با «راز شکست فاتحان» به صحنه آمد، هنرمندان استقبال کردند

نمایشنامه خوانی راز شکست فاتحان به نویسندگی اکبر یادگاری و کارگردانی رضا بابک، با حضور و استقبال هنرمندان مطرح تئاتر، سینما و تلویزیون در تماشاخانه‌ی ایران‌شهر اجرا شد. اجرای نمایشنامه خوانی راز شکست فاتحان با نقش خوانی رضا بابک، شهره سلطانی و ناصر آویژه، شامگاه شانزدهم اردیبهشت ماه در سالن ناظرزاده‌ی کرمانی با حضور هنرمندانی چون اکبر زنجان‌پور، صدیق تعریف، ایرج راد، مسعود فروتن، آتش تقی‌پور، محمدرضا خاکی، داود کیانیان، سعید چنگیزیان، منوچهر اکبرلو، منصور خلج، امیر مشهدی عباس، رامین سیاردشتی، هرمز هدایت، آزاده پورمختار، بیژن بیرنگ، محمدعلی سجادی، مجید قناد، مریم معترف، جمشید جهانزاده، فرزانه نشاط‌خواه، رضا فیاضی و جمعی از پیشکسوتان و اهالی سینما و تئاتر همراه شد. گفتنی است پس از اجرای نمایشنامه خوانی و به دعوت رضا بابک، صدیق تعریف خواننده‌ی آواز سنتی با حضور روی صحنه چند بیت از اشعار حافظ را خواند و به هنرمندان و مخاطبان حاضر در سالن تقدیم کرد.

ایلام میزبان تماشاخانه سیار کانون پرورش فکری شد

گروه نمایش عروسک‌های جادویی تماشاخانه سیار کانون پرورش فکری با اجرای ۹ تئاتر زنده از روز ۱۶ تا ۱۹ اردیبهشت مهمان استان ایلام شد. به گزارش ایلام به نقل از اداره کل روابط عمومی و امور بین‌الملل کانون، تماشاخانه سیار کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان به مناطق کم برخوردار، حاشیه نشین و عشایری اعزام می‌شود و این برنامه‌ها در مناطق کم برخوردار شهرک شهید کشوری «سرطاف» و منطقه هانیوان اجرا خواهد شد. در مدت زمان چهار روز، تریلی سیار کانون به اتفاق گروه نمایشی عروسک‌های جادویی در ۹ منطقه استان ایلام تعداد ۹ برنامه زنده برای کودکان و نوجوانان این مناطق اجرا می‌کند. همچنین رعایت عدالت فرهنگی و هنری در سطح مناطق مختلف به ویژه مناطق کم برخوردار از دیگر اهداف حضور تماشاخانه سیار در این استان است که با همکاری مسئولان استانی انجام می‌شود. اجرای فعالیت‌های هنری به ویژه نمایش عروسکی تأثیرات عمیقی بر مخاطبان می‌گذارد و قدرت تعقل، تفکر و تخیل را در کودک فعال می‌کند. این گروه علاوه بر اجرا در شهرستان ایلام، در شهر مهران و منطقه چنگوله از توابع این شهرستان، بدره، پاگل و منطقه عشایری از توابع شهرستان بدره و شهرستان‌های چوار و ایوان اجرای برنامه خواهد داشت.

تاریخ انتشار: سه شنبه ۱۹ اردیبهشت ماه ۱۴۰۲ * ۰۹:۴۸

تمدید اجرای نمایش «چه کسی از ویرجینیا وولف می‌ترسد؟»

اجرای نمایش «چه کسی از ویرجینیا وولف می‌ترسد؟» به کارگردانی «شیرین فرخنده‌نژاد» تا ۲۲ اردیبهشت‌ماه تمدید شد. به گزارش ایران تئاتر، نمایش «چه کسی از ویرجینیا وولف می‌ترسد؟» نوشته ادوارد آلبی با کارگردانی شیرین فرخنده‌نژاد که از ۲۷ فروردین در تماشاخانه استاد انتظامی خانه هنرمندان ایران روی صحنه رفته است، تا ۲۲ اردیبهشت‌ماه تمدید شد. «میکائیل شهرستانی» طراح و مشاور کارگردان این نمایش است و «مرجان رزم‌آرا» نیز متن آن را ترجمه و دراماتورژی کرده است. در بخشی از خلاصه «چه کسی از ویرجینیا وولف می‌ترسد؟» آمده است: «در این نمایشنامه شاهد کنش و واکنش‌های غیرعادی از سوی دو شخصیت اصلی‌تر نمایشنامه هستیم که چه در خلوت و چه در جمع ادامه می‌یابد.»

تاریخ انتشار: سه شنبه ۱۹ اردیبهشت ماه ۱۴۰۲ * ۰۹:۴۸

داستان هوشنگ مرادی کرمانی روی صحنه جان می گیرد

، عکاس: اختر تاجیک، دستیار کارگردان: زهرا بخشنده، منشی صحنه: مهسا پرورده، مدیر صحنه: ریحانه زارع.

نمایش «دَرگوشی» که از تولیدات آموزشگاه بازیگری و موسسه هنرهای نمایشی توانش است، با بازی احمد خیرآبادی، مژگان مولایی، عرشیا طاوولی، بهاره توکلی، باران صفدری، پرنیان ماندنی، شایان شیخ موگویی، تینا شریف زاده، علی صفدری، امیر محمد مجیدی، حسنا علی پور، علیرضا صادقیان، هستی دل خاک، سامان سلطانی اجرا می شود. دیگر گروه اجرایی این نمایش به شرح زیر هستند: طراح صحنه و لباس: داود زارع، طراح گریم: لیلا پریشان، حسین تبریزی، طراح نور: کیوان ضیاءپور، طراح پوستر و بروشور: محمد صالح حجازی، ساخت دکور: مهران رحمتی، ساخت آکسسوار و نقاشی دکور: زهرا امینی، انتخاب موسیقی: نرگس اصغری، روابط عمومی: گروه «تئاتر کودک ببین» ریحانه مطهری، روژین ستاری و روشنگ کریمی

نمایش «دَرگوشی» بر اساس داستان «مربای شیرین» اثر هوشنگ مرادی کرمانی به نویسندگی و کارگردانی نرگس اصغری در تالار «هنر» روی صحنه می رود.

به گزارش ایسنا به نقل از مشاور رسانه ای گروه، در خلاصه داستان این نمایش آمده است: «امیر شیشه مربایی را از بقالی محله می خرد. او هر چه سعی می کند نمی تواند شیشه مربا را باز کند. این موضوع کوچک به چالشی بزرگ در زندگی او و همچنین تمامی افراد جامعه بدل می شود.»

پیش از این نسخه سینمایی همین داستان با کارگردانی مرضیه برومند و بازی لیلا حاتمی، امیر حسین صدیق، ژاله صامتی، محمدرضا شریفی نیا، گوهر خیراندیش، رامین ناصر نصیر، ارژنگ امیرفضلی، مانی نوری و ... ساخته شده است.

مالک تماشاخانه وسایل قطب الدین صادقی را به کوچه ریخت!

قطب الدین صادقی با ابراز تاسف از تعطیلی تماشاخانه «شانو» از اجرای نمایش «عروسی خون» در آینده ای نزدیک خبر داد. قطب الدین صادقی نویسنده، کارگردان و مدرس تئاتر با ابراز تاسف از تعطیلی تماشاخانه «شانو» عنوان کرد: متأسفانه صاحب ملک با حکم دادگاه ما را از تماشاخانه بیرون انداخت و وسایل و تجهیزات سالن را درون کوچه پرتاب کرد. ۲ سال برای حفظ این تماشاخانه تلاش کردم اما هیچ نهاد و شخصیتی کمکی برای نگهداشتن این تماشاخانه به من نکرد. وی با ابراز تاسف از تعطیلی یک مکان فرهنگی افزود: با پول الان نزدیک به ۱۰ میلیارد تومان برای این تماشاخانه هزینه کرده ام. صاحبخانه از من انتظار داشت ۸۰۰ میلیون تومان دیگر به پول پیش اضافه کنم و ۹۰ میلیون تومان هم اجاره بدهم در حالی که اگر ما سه شیفت هم کار می کردیم، نمی توانستیم از پس این هزینه ها بر بیاییم، چه برسد به دستمزد کارکنان و هزینه های سالن. در دوران کرونا ۲۲ ماه تماشاخانه تعطیل بود و سال گذشته هم به دلیل شرایط اجتماعی کشور دوباره سالن تعطیل شد و حتی یک ریال هم درآمد نداشتیم. در طول این مدت به معنای واقعی کمر من شکست و دریغ از کوچک ترین حمایتی از نهادهای مختلف.

نه شهرداری، نه اداره کل هنرهای نمایشی، نه حوزه هنری و نه هیچ جای دیگر کوچک ترین همکاری با من برای حفظ سالن نکردند. تنها صندوق امید ۱۰۰ میلیون تومان به من وام داده است، همین. این هنرمند با سابقه تئاتر عنوان کرد: در طول این مدت ضرر مالی وحشتناکی متحمل شدم و از لحاظ روانی هم به هم ریختم. مشکلات مالی و فشارهای صاحب ملک و چند مشکل دیگر من را از پا انداخته است. در این شرایط و سن و سال نباید آنقدر استرس، دلشوره و اضطراب داشته باشم. همه این مشکلات برایم بسیار خسته کننده بود. با خودم گفتم دیگر کافی است بنابراین تصمیم گرفتم آن را رها کنم. قبل از اتفاقات اخیر قرار بود نمایش های «عروسی خون» لورکا و «ترس و نکبت رایش سوم» برشت را اجرا کنم که متوقف شد. در حال حاضر صحبت هایی با تماشاخانه ایرانشهر مبنی بر اجرای «عروسی خون» داشتم که البته زمان اجرا هنوز مشخص نیست و احتمالاً تابستان خواهد بود.

تاریخ انتشار: سه شنبه ۱۹ اردیبهشت ماه ۱۴۰۲ * ۰۹:۴۸

درد دل های کارگردان با سابقه: مالک تماشاخانه وسایل قطب الدین صادقی رابه کوچه ریخت!

تماشاخانه تعطیل بود و سال گذشته هم به دلیل شرایط اجتماعی کنسور دوباره سالن تعطیل شد و حتی یک ریال هم درآمد نداشتیم. در طول این مدت به معنای واقعی کمر من شکست و دریغ از کوچک ترین حمایتی از نهاد های مختلف. نه شهر داری، نه اداره کل هنر های نمایشی، نه حوزه هنری و نه هیچ جای دیگر کوچک ترین همکاری با من برای حفظ سالن نکردند. تنها صندوق امید ۱۰۰ میلیون تومان به من وام داده است همین.

این هنرمند با سابقه تئاتر عنوان کرد: در طول این مدت ضرر مالی وحشتناکی متحمل شدم و از لحاظ روانی هم به هم ریختم. مشکلات مالی و فشار های صاحب ملک و چند مشکل دیگر من را از پا انداخته است. در این شرایط و سن و سال نباید اقدر استرس و دل شوره و اضطراب داشته باشم. همه این مشکلات برایم بسیار خسته کننده بود. با خودم گفتم دیگر کافی است بنابراین تصمیم گرفتم آن را رها کنم. قبل از اتفاقات

قطب الدین صادقی با ابراز تأسف از تعطیلی تماشاخانه «شانو» از اجرای نمایش «عروسی خون» در آینده ای نزدیک خبر داد. قطب الدین صادقی نویسنده، کارگردان و مدرس تئاتر در گفتگو با مهر با ابراز تأسف از تعطیلی تماشاخانه «شانو» عنوان کرد: متأسفانه صاحب ملک با حکم دادگاه ما را از تماشخانه بیرون انداخت و وسائل و تجهیزات سالن را درون کوچه پرتاب کرد. من ۲ سال برای حفظ این تماشاخانه تلاش کردم اما هیچ نهاد و شخصیتی کمکی برای نگه داشتن این تماشاخانه به من نکرد.

وی با ابراز تأسف از تعطیلی یک مکان فرهنگی افزود: با پول الان نزدیک به ۱۰ میلیارد تومان برای این تماشاخانه هزینه کرده ام. صاحبخانه از من انتظار داشت ۸۰۰ میلیون تومان دیگر به پول پیش اضافه کنم و ۹۰ میلیون تومان هم اجاره بدهم در حالی که اگر ما سه شصت هم کار می کردیم، نمی توانستیم از پس این هزینه ها بر بیاییم چه برسد به دستمزد کارکنان و هزینه های سالن. در دوران کرونا ۲۳ ماه

سوری، مکزیک، الجزایر، ترکیه، فلسطین، لبنان، ایران، تونس، مراکش و ... دهمین سال برگزاری خود را جشن گرفت. این رویداد یک جشنواره هشت روزه و ترکیبی از ادبیات و هنر است که در آن به انواع شعر و رمان و موسیقی و نقاشی و تئاتر و سینما و کتاب، یکسان میدان داده بودند و به جای هر گونه مسابقه و داوری، عرصه را تنها برای بررسی و تحلیل صاحب نظران و ارتباط و گفتگوی هنرمندان باز گذاشته بودند. وی در پایان صحبت هایش یادآور شد: تردید ندارم هدف جشنواره قبل از هر چیز، تلاش برای اراله تصویر مدنی و با فرهنگ از عراق کنونی و اعلام ختم خشونت حاکم بر عراق پس از چهار دهه جنگ و ویرانی و ترور و ناامنی و دوم فراخوان آشتی کردن آن ها با دیگر کشورها و آشنا شدن بیگانگان با فرهنگ دیرین و ظرفیت های کهن و معاصر این کشور دیکتاتور زده بوده است. من نیز در این جشنواره سمیناری در رابطه با «دیالکتیک تاریخ و نمایش در تئاتر کلاسیک و معاصر» ارائه دادم.

اخیر قرار بود نمایش های «عروسی خون» «لورکا» و «ترس و نکبت رایش سوم» برشت را اجرا کنم که متوقف شد. در حال حاضر صحبت هایی با تماشاخانه ایرانشهر مبنی بر اجرای «عروسی خون» داشتیم که البته زمان اجرا هنوز مشخص نیست و احتمالاً تابستان خواهد بود.

کارگردان نمایش های «سحری» و «مویه جم» درباره جایگزینی خانه نمایشی مهرگان به جای «شانو» گفت: من اطلاعی از اینکه تماشاخانه مهرگان در مکان تماشاخانه «شانو» مشغول به فعالیت شده، ندارم و حتماً مدیران تماشاخانه با صاحب ملک به توافق رسیده اند. صادقی که به تازگی از جشنواره فرهنگی «بابل» در عراق بازگشته است در این باره عنوان کرد: جشنواره فرهنگی «بابل» به مدیریت علی شلاه شاعر عراقی رویدادی سالیانه است که امسال با شرکت صد هنرمند و ادیب عراقی، در کنار ۸۵ مهمان برجسته خارجی از کشورهای آلمان، مصر، فرانسه،

حسین کیانی: عصبانی نیستم و گله‌ای هم ندارم!

حسین کیانی که این روزها نمایش «کافه کات» را در تماشاخانه ایرانشهر اجرا می‌کند، گفت: در حال حاضر دو نوع نگرش درباره اجرای تئاتر وجود دارد که هر دو محترم است. شخصا کار نکردن را نمی‌پسندم ولی نسبت به دوستانی که تصمیم گرفته‌اند کار نکنند نیز عصبانیتی ندارم و به نظرشان احترام می‌گذارم و بابت شرایط اجرای نمایش هم گله‌ای ندارم.

این نویسنده و کارگردان تئاتر وضعیتی درباره محتوای نمایش خود ارایه و تاکید کرد اگر تماشاگر مسائل خود را در تئاتر نبیند، به دیدن آن نمی‌آید و تئاتر به عنوان یک هنر اجتماعی نمی‌تواند به مسائل پیرامون خود بی‌اعتنا باشد.

کیانی در آغاز درباره درون‌مایه نمایش خود که به مشکلات دوران بلوغ و اغفال دختران جوان توسط مردی سوءاستفاده‌گر می‌پردازد، توضیح داد: رخدادی که در این نمایشنامه هدف است و دراماتیک شده، اتفاقی است که سه چهار سال پیش رخ داد و متأسفانه در جامعه ما در حال تکرار است. ماجرای نمایش ما درباره اغفال دختران جوان توسط مردی هوس‌ران است که از دختران نوجوان و جوان بهره جنسی می‌برد و با تهدید آنان به پخش فیلم و عکس‌هایشان، از آنان سوءاستفاده می‌کند. درواقع یک رخداد واقعی سبب‌ساز نوشتن این متن شد. البته در حال حاضر آن مرد به مجریان قانون تحویل داده و برایش حکم اعدام صادر شده است ولی فارغ از فرجام چنین کسی، برایم مهم بود که در قالب یک نمایش نقاد، بابت این موضوع و این گونه سوءاستفاده‌ها در جامعه خودمان هشدار بدهم.

او مشاوری‌های روانی به ویژه در دوران بلوغ را یکی از مباحث مغفول در جامعه ما دانست و ادامه داد: متأسفانه مشاوری‌های روانی و اجتماعی در جامعه ما بخصوص در دوران بلوغ چندان جدی گرفته نمی‌شود و همچنان آموزش مسائل بلوغ در جامعه ما به صورت درست و اصولی رخ نمی‌دهد. به همین سبب نوجوانان اعم از دختر و پسر در دل جامعه به این آموزش‌ها دست می‌یابند که اصلاً مجرای مناسبی نیست زیرا در بطن جامعه همه نوع آسیبی وجود دارد.

کیانی با اعتقاد بر اینکه تئاتر می‌تواند نقش موثری در نشان دادن جایگاه مهم روانکاوی و مشاوره در جامعه داشته باشد، اضافه کرد: با این نگاه، کار خود را بیشتر روان‌نگار می‌دانم یعنی اثری که آسیب‌های روانی مختلف را در جامعه بررسی می‌کند و آنها را در مجرای اثری دراماتیک روی صحنه می‌آورد. البته این نوع آثار در تئاتر ما بسیار اندک است مانند ژانر وحشت که در سینما کمتر رخ می‌دهد. جالب است که بعضی از تماشاگران این کار را در نوع ژانر وحشت دسته‌بندی می‌کنند ولی شخصا معتقدم بیشتر روان‌نگاری است.

این مدرس تئاتر با ابراز تأسف از اینکه در جامعه نسبت به روانکاوی موضع داریم، به آسیب‌های این نگرش اشاره کرد و توضیح داد: در بسیاری از کشورها افراد مشاوران ثابتی دارند که مدام با او در تماس هستند ولی در ایران افراد تا به مرز خطرناکی نرسند به روانکاوی یا مشاور مراجعه نمی‌کنند. هدف من در اجرای این نمایش این بود که به دختران و حتی پسران جوان آگاهی بدهم که در مناسبات خود به جنس مخالف، بسیار محتاط عمل کنند و با آموزش‌های درست کاری کنیم که کمتر به انتخاب‌های اشتباه دست بزنند. بحث دیگر نمایش این بود که نمی‌توانیم به مسائل روز بی‌اعتنا باشیم بلکه باید بکوشیم در دل اثر هنری، رخدادهای ما به روز کنیم چراکه متأسفانه چنین اتفاق‌هایی می‌تواند هر زمان در جامعه ما دوباره تکرار شود.

کیانی در ادامه این گفتگو درباره اجرای تئاتر در شرایط فعلی که هنوز بخشی از جامعه تئاتری با صحنه آشنایی نکرده‌اند، توضیح داد: در چارچوب کلی اگر بخواهیم تئاتر را با دیگر هنرها بسنجیم، کنش‌مندترین هنر اجتماعی ماست. یعنی در قیاس با دیگر هنرها ظرفیت بیشتری دارد تا به مسائل پیرامون خود واکنش نشان بدهد و کنش‌مند باشد. به همین دلیل تئاتر از دیرباز، پای در سیاست، فرهنگ و مسائل اجتماعی داشته و دارد و آثار بزرگ نمایشی از یونان باستان تا دوره‌های بعدی برآمده از همین نگاه است. با این وصف، این کنش‌مندی در ذات تئاتر وجود دارد و با این نگاه، اجرا کردن یا اجرا نکردن نمایش می‌تواند به کنشی اجتماعی تبدیل شود.

او اضافه کرد: در چند ماه اخیر برخی از هنرمندان با اجرا نکردن، کنش‌مندی خود را نشان دادند اما با همین نگاه، کسانی دیگر با اجرای نمایش می‌خواهند کنش‌مند باشند. در هر حال در ذات تئاتر این کنش‌مندی وجود دارد و اجرا کردن و اجرا نکردن آن هر دو تصمیم‌هایی اجتماعی است ولی شخصا اجرا نکردن را دوست ندارم اما نسبت به آن گروه از همکارانم که اجرا نکردن را انتخاب کرده‌اند، عصبانیتی ندارم و معتقدم هر دو نگاه، محترم است.

این کارگردان تئاتر افزود: تصمیم من بر این بود که در این وضعیت چگونه می‌توان اثری را روی صحنه برد که نسبت به جامعه‌مان بی‌اعتنا نباشد و این نگرش در همه کارهایم بوده است و اگر غیر از این باشد، آن نمایش را تئاتری به معنی کامل نمی‌دانم. حتی وقتی قرار است کاری بازتولید شود، باید مناسبات روز را در آن مورد توجه قرار داد.

تاریخ انتشار: سه شنبه ۱۹ اردیبهشت ماه ۱۴۰۲ * ۰۹:۴۸

حسین کیانی، نویسنده و کارگردان تئاتر:

عصبانی نیستم و گله‌ای هم ندارم!

انتخاب کرده‌اند، عصبانیتی ندارم و معتقدم هر دو نگاه، محترم است.

این کارگردان تئاتر افزود: تصمیم من بر این بود که در این وضعیت چگونه می‌توان اثری را روی صحنه برد که نسبت به جامعه‌مان بی‌اعتنا نباشد و این نگرش در همه کارهایم بوده است و اگر غیر از این باشد، آن نمایش را تئاتری به معنی کامل نمی‌دانم. حتی وقتی قرار است کاری باز تولید شود، باید مناسبات روز را در آن مورد توجه قرار داد.

کیانی درباره میزان ممیزی نمایشش با توجه به موضوع آن تصریح کرد: خوشبختانه مسأله چندانی نداشتیم. مواردی جزئی بود که با گفتگو حل شد. همیشه نکته‌ام این است که تئاتر آنقدر که بعضی از دوستان فکر می‌کنند، نمی‌تواند سبب‌ساز تغییرات ناگهانی شود و همین که نمایشی دغدغه مسائل اجتماعی را دارد، باید قدرش را دانست.

این نویسنده که نمایش خود را ساعت ۲۱ و چهل و پنج دقیقه در تالار استاد سمندریان تماشاخانه ایرانشهر روی صحنه می‌برد، درباره ساعت اجرای این نمایش که چندان ساعت مناسبی نیست، توضیح داد: تماشاخانه ایرانشهر چند مقطع زمانی را برای اجرای این نمایش پیشنهاد کرد و چون برخی از زمان‌های پیشنهادی، با ماه محرم و صفر همزمان بود، اردیبهشت ماه را انتخاب کردیم. ابتدا ساعت ۶ را مطرح کردند که به دلیل ماجرای طرح ترافیک و... به نظرم خوب نبود و در نهایت ترجیح دادیم اجرای دوم سالن باشیم. البته گروهی که قبل از ما در سالن اجرا دارد، به اندازه کافی همکاری نکرد تا نمایش ما ساعت مناسب‌تری اجرا شود ولی گله‌ای نیست. در هر حال دوستان ایرانشهر که همه از هنرمندان تئاتر هستند، بسیار همدل و همراه بوده‌اند. با اینکه شرایط ایده‌آلی نیست، تهیه‌کننده و مجری طرح نمایش که خانه هنر کاج و حسام‌الدین مختاری است، همت بسیاری کردند و اگر همراهی آنان و دیگر اعضای گروه اجرایی نمایش نبود، نمی‌توانستیم این اثر نمایشی را در زمانی کوتاه و با تمرین‌هایی فشرده به اجرا برسانیم. تئاتر همواره نیازمند همراهی و حمایت است بخصوص نمایش‌هایی مانند کار ما که نه سرمایه هنگفتی دارد و حامیانی نداشته‌ایم کار کارهای لاکچری روی صحنه می‌برند. گروه ما یک گروه کاملاً فرهنگی است و امیدوارم اجراهای موفقی داشته باشیم.

نمایش «کافه کات» با بازی بهروز پناهنده، کبهد تاراج، ساناز روشنی، الهه شه‌پرست، حسام مختاری، مریم ندایی و هدا ناصح روی صحنه می‌رود.

این نمایش از چهارم اردیبهشت هر شب ساعت ۲۱ و ۴۵ دقیقه به مدت ۲۵ شب روی صحنه است.

این مدرس تئاتر با ابراز تاسف از اینکه در جامعه نسبت به روانکاوی موضع داریم، به آسیب‌های این نگرش اشاره کرد و توضیح داد: در بسیاری از کشورها افراد مشاوران ثابتی دارند که مدام با او در تماس هستند ولی در ایران افراد تا به مرز خطرناکی نرسند به روانکاوا یا مشاور مراجعه نمی‌کنند. هدف من در اجرای این نمایش این بود که به دختران و حتی پسران جوان آگاهی بدهم که در مناسبات خود با جنس مخالف، بسیار محتاط عمل کنند و با آموزش‌های درست کاری کنیم که کمتر به انتخاب‌های اشتباه دست بزنند. بحث دیگر نمایش این بود که نمی‌توانیم به مسائل روز بی‌اعتنا باشیم بلکه باید بکوشیم در دل اثر هنری، رخدادهای به روز کنیم چراکه متأسفانه چنین اتفاق‌هایی می‌تواند هر زمان در جامعه ما دوباره تکرار شود.

کیانی در ادامه این گفتگو درباره اجرای تئاتر در شرایط فعلی که هنوز بخشی از جامعه تئاتری با صحنه آشتی نکرده‌اند، توضیح داد: در چارچوب کلی اگر بخواهیم تئاتر را با دیگر هنرها بسنجیم، کنش‌مندترین هنر اجتماعی ماست. یعنی در قیاس با دیگر هنرها ظرفیت بیشتری دارد تا به مسائل پیرامون خود واکنش نشان بدهد و کنش‌مند باشد. به همین دلیل تئاتر از دیرباز، پای در سیاست، فرهنگ و مسائل اجتماعی داشته و دارد و آثار بزرگ نمایشی از یونان باستان تا دوره‌های بعدی برآمده از همین نگاه است. با این وصف، این کنش‌مندی در ذات تئاتر وجود دارد و با این نگاه، اجرا کردن یا اجرا نکردن نمایش می‌تواند به کنشی اجتماعی تبدیل شود.

او اضافه کرد: در چند سده اخیر برخی از هنرمندان با اجرا نکردن، کنش‌مندی خود را نشان دادند اما با همین نگاه، کسانی دیگر با اجرای نمایش می‌خواهند کنش‌مند باشند. در هر حال در ذات تئاتر این کنش‌مندی وجود دارد و اجرا کردن و اجرا نکردن آن هر دو تصمیم‌هایی اجتماعی است ولی شخصاً اجرا نکردن را دوست ندارم اما نسبت به آن گروه از همکارانم که اجرا نکردن را

حسین کیانی که این روزها نمایش «کافه کات» را در تماشاخانه ایرانشهر اجرا می‌کند، گفت: در حال حاضر دو نوع نگرش درباره اجرای تئاتر وجود دارد که هر دو محترم است. شخصا کار نکردن را نمی‌پسندم ولی نسبت به دوستانی که تصمیم گرفته‌اند کار نکنند نیز عصبانیتی ندارم و به نظرشان احترام می‌گذارم و بابت شرایط اجرای نمایش هم گله‌ای ندارم.

این نویسنده و کارگردان تئاتر در گفتگو با ایسنا توضیحاتی درباره محتوای نمایش خود ارایه و تأکید کرد اگر تماشاکر مسائل خود را در تئاتر نبیند، به دیدن آن نمی‌آید و تئاتر به عنوان یک هنر اجتماعی نمی‌تواند به مسائل پیرامون خود بی‌اعتنا باشد.

کیانی در آغاز درباره درون‌مایه نمایش خود که به مشکلات دوران بلوغ و اغفال دختران جوان توسط مردی سوءاستفاده‌گر می‌پردازد، توضیح داد: رخدادی که در این نمایشنامه هدف است و دراماتیک شده، اتفاقی است که سه چهار سال پیش رخ داد و متأسفانه در جامعه ما در حال تکرار است. ماجرای نمایش ما درباره اغفال دختران جوان توسط مردی هوس‌ران است که از دختران نوجوان و جوان بهره جنسی می‌برد و با تهدید آنان به پخش فیلم و عکس‌هایشان، از آنان سوءاستفاده می‌کند. درواقع یک رخداد واقعی سبب‌ساز نوشتن این متن شد. البته در حال حاضر آن مرد به مجریان قانون تحویل داده و برایش حکم اعدام صادر شده است ولی فارغ از فرجام چنین کسی، برایم مهم بود که در قالب یک نمایش نقاد، بابت این موضوع و این گونه سوءاستفاده‌ها در جامعه خودمان هشدار بدهم.

او مشاوره‌های روانی به ویژه در دوران بلوغ را یکی از مباحث مغفول در جامعه ما دانست و ادامه داد: متأسفانه مشاوره‌های روانی و اجتماعی در جامعه ما بخصوص در دوران بلوغ چندان جدی گرفته نمی‌شود و همچنان آموزش مسائل بلوغ در جامعه ما به صورت درست و اصولی رخ نمی‌دهد. به همین سبب نوجوانان اعم از دختر و پسر در دل جامعه به این آموزش‌ها دست می‌یابند که اصلاً مجرای مناسبی نیست زیرا در بطن جامعه همه نوع آسیبی وجود دارد.

کیانی با اعتقاد بر اینکه تئاتر می‌تواند نقش موثری در نشان دادن جایگاه مهم روانکاوی و مشاوره در جامعه داشته باشد، اضافه کرد: با این نگاه، کار خود را بیشتر روان‌نگار می‌دانم یعنی اثری که آسیب‌های روانی مختلف را در جامعه بررسی می‌کند و آنها را در مجرای اثری دراماتیک روی صحنه می‌آورد. البته این نوع آثار در تئاتر ما بسیار اندک است مانند ژانر وحشت که در سینما کمتر رخ می‌دهد. جالب است که بعضی از تماشاگران این کار را در نوع ژانر وحشت دسته‌بندی می‌کنند ولی شخصاً معتقدم بیشتر روان‌نگاری است.

تاریخ انتشار: سه شنبه ۱۹ اردیبهشت ماه ۱۴۰۲ * ۰۹:۴۸

حسین کیانی:

عصبانی نیستم و گله‌ای هم ندارم!

حسین کیانی که این روزها نمایش «کافه کات» را در تماشخانه ابرانشهر اجرا می‌کند، گفت: در حال حاضر دو نوع نگرش درباره اجرای تئاتر وجود دارد که هر دو محترم است. شخصا کار نکردن را نمی‌پسندم ولی نسبت به دوستانی که تصمیم گرفته‌اند کار نکنند نیز عصبانیتی ندارم و به نظرشان احترام می‌گذارم و بابت شرایط اجرای نمایش هم گله‌ای ندارم. این نویسنده و کارگردان تئاتر توضیحاتی درباره محتوای نمایش خود ازایه و تاکید کرد اگر تماشاگر مسائل خود را در تئاتر ببیند، به دیدن آن نمی‌آید و تئاتر به عنوان یک هنر اجتماعی نمی‌تواند به مسائل پیرامون خود بی‌اعتنا باشد.

کیانی در آغاز درباره درون مایه نمایش خود که به مشکلات دوران بلوغ و اغفال دختران جوان توسط مردی سوءاستفاده گر می‌پردازد، توضیح داد: رخدادی که در این نمایشنامه هدف است و دراماتیک شده، اتفاقی است که سه چهار سال پیش رخ داد و متأسفانه در جامعه ما در حال تکرار است. ماجرای نمایش مسا درباره اغفال دختران جوان توسط مردی هوس‌ران است که از دختران نوجوان و جوان بهره جنسی می‌برد و با تهدید آنان به پخش فیلم و عکس‌هایشان، از آنان سوءاستفاده می‌کند. درواقع یک رخداد واقعی سبب‌ساز نوشتن این متن شد. البته در حال حاضر آن مرد به مجریان قانون تحویل داده و برایش حکم اعدام صادر شده است ولی فارغ از فرجام چنین کسی، برایم مهم بود که در قالب یک نمایش نقاد، بابت این موضوع و این گونه سوءاستفاده‌ها در جامعه خودمان هشدار بدهم. او مشاوره‌های روانی به ویژه در دوران بلوغ را یکی از مباحث مغفول در جامعه ما دانست و ادامه داد: متأسفانه مشاوره‌های روانی و اجتماعی در جامعه ما بخصوص در دوران بلوغ چندان جدی گرفته نمی‌شود و همچنان آموزش مسائل بلوغ در جامعه ما به صورت درست و اصولی رخ نمی‌دهد. به همین سبب نوجوانان اعم از دختر و پسر در دل جامعه به این آموزش‌ها دست می‌یابند که اصلاً مجرای مناسبی نیست زیرا در بطن جامعه همه نوع آسیبی وجود دارد.

کیانی با اعتقاد بر اینکه تئاتر می‌تواند نقش موثری در نشان دادن جایگاه مهم روانکاوی و مشاوره در جامعه داشته باشد، اضافه کرد: با این نگاه، کار خود را بیشتر روان نگار می‌دانم یعنی اثری که آسیب‌های روانی مختلف را در جامعه بررسی می‌کند و آنها را در مجرای الری دراماتیک روی صحنه می‌آورد. البته این نوع آثار در تئاتر مایه‌ساز اندک است مانند ژانر وحشت که در سینما کمتر رخ می‌دهد. جالب است که بعضی از تماشاگران این کار را در نوع ژانر وحشت دسته‌بندی می‌کنند ولی شخصا معتقدم بیشتر روان نگاری است.

این مدرس تئاتر با ابواب ناسف از اینکه در جامعه نسبت به روانکاوی موضوع داریم، به آسیب‌های این نگرش اشاره کرد و توضیح داد: در بسیاری از کشورها افراد مشاوران تئاتر دارند که مدام با او در تماس هستند ولی در ایران افراد تا به مرز خطرناکی نرسند به روانکاوی یا مشاور مراجعه نمی‌کنند. هدف من در اجرای این نمایش این بود که به دختران و حتی پسران جوان آگاهی بدهم که در مناسبات خود با جنس مخالف، بسیار محتاط عمل کنند و با آموزش‌های درست کاری کنیم که کمتر به انتخاب‌های اشتباه دست بزنند. بحث دیگر نمایش این بود که نمی‌توانیم به مسائل روز بی‌اعتنا باشیم بلکه باید بکوشیم در دل اثر هنری، رخدادها را به روز کنیم چرا که متأسفانه چنین اتفاقی‌هایی می‌تواند هر زمان در جامعه ما دوباره تکرار شود.

کیانی در ادامه این گفتگو درباره اجرای تئاتر در شرایط فعلی که هنوز بخشی از جامعه تئاتری با صحنه آشنی نگرده‌اند، توضیح داد: در چار چوب کلی اگر بخواهیم تئاتر را با دیگر هنرها بسنجیم، کنش‌مندترین هنر اجتماعی ماست. یعنی در قیاس با دیگر هنرها ظرفیت بیشتری دارد تا به مسائل پیرامون خود واکنش نشان بدهد و کنش‌مند باشد. به همین دلیل تئاتر از دیرباز، بای در سیاست، فرهنگ و مسائل اجتماعی داشته و دارد و آثار بزرگ نمایشی از یونان باستان تا دوره‌های بعدی برآمده از همین نگاه است. با این وصف، این کنش‌مندی در ذات تئاتر وجود دارد و با این نگاه، اجرا کردن یا اجرا نکردن نمایش می‌تواند به کنشی اجتماعی تبدیل شود. او اضافه کرد: در چند ماه اخیر برخی از هنرمندان با اجسرا نکردن، کنش‌مندی خود را نشان دادند اما با همین نگاه، کسانی دیگر با اجرای نمایش می‌خواهند کنش‌مند باشند. در هر حال در ذات تئاتر این کنش‌مندی وجود دارد و اجرا کردن و اجرا نکردن آن هر دو تصمیم‌هایی اجتماعی است ولی شخصا اجرا نکردن را دوست ندارم اما نسبت به آن گروه را همکارانم که اجرا نکردن را انتخاب کرده‌اند، عصبانیتی ندارم و معتقدم هر دو نگاه، محترم است.

داستان غم انگیز یک تماشاخانه

کشورهای آلمان، مصر، فرانسه، سوریه، مکزیک، الجزایر، ترکیه، فلسطین، لبنان، ایران، تونس، مراکش و... دهمین سال برگزاری خود را جشن گرفت. این رویداد یک جشنواره هشت روزه و ترکیبی از ادبیات و هنر است که در آن به انواع شعر و رمان و موسیقی و نقاشی و تئاتر و سینما و کتاب، یکسان میدان داده بودند و به جای هرگونه مسابقه و داوری، عرصه را تنها برای بررسی و تحلیل صاحب نظران و ارتباط و گفتگوی هنرمندان باز گذاشته بودند.

وی در پایان صحبت‌هایش یادآور شد: تردید ندارم هدف جشنواره قبل از هرچیز، تلاش برای ارائه تصویری مدنی و بافرهنگ از عراق کنونی و اعلام ختم خشونت حاکم بر عراق پس از چهار دهه جنگ و ویرانی و ترور و ناامی و دوم فراخوان آشتی کردن آن‌ها با دیگر کشورها و آشنا شدن بیگانگان با فرهنگ دیرینه و ظرفیت‌های کهن و معاصر این کشور دیکتاتور زده بوده است. من نیز در این جشنواره سمیناری در رابطه با «دیاکتیک تاریخ و نمایش در تئاتر کلاسیک و معاصر» ارائه دادم.

داشته باشیم، همه این مشکلات برایم بسیار خسته‌کننده بود. با خودم گفتم دیگر کافی است بنابراین تصمیم گرفتم آن را رها کنم. قبل از اتفاقات اخیر قرار بود نمایش‌های «عروسی خون» لورکا و «تروس و نکبت رایش سوم» برشت را اجرا کنم که متوقف شد. در حال حاضر صحبت‌هایی با تماشاخانه ایرانشهر مبنی بر اجرای «عروسی خون» داشتم که البته زمان اجرا هنوز مشخص نیست و احتمالاً تابستان خواهد بود.

کارگردان نمایش‌های «سجوری» و «مویه جم» درباره جایگزینی خانه نمایش مهرگان به جای «شانو» گفت: من اطلاعی از اینکه تماشاخانه مهرگان در مکان تماشاخانه «شانو» مشغول به فعالیت شده، ندارم و حتماً مدیران تماشاخانه با صاحب ملک به توافق رسیده‌اند.

صادق‌سی که به نازکی از جشنواره فرهنگی «یابل» در عراق بازگشته است در این باره عنوان کرد: جشنواره فرهنگی «یابل» به مدیریت علی شللاه شاعر عراقی رویدادی سالیانه است که امسال با شرکت صدها هنرمند و ادیب عراقی، در کنار ۸۵ مهمان برجسته خارجی از

تومان دیگر به پول پیش اضافه کنم و ۹۰ میلیون تومان هم اجاره بدهم در حالی که اگر ما سه شصت هم کار می‌کردیم، نمی‌توانستیم از پس این هزینه‌ها بربیایم چه برسد به دستمزد کارکنان و هزینه‌های سالن. در دوران کرونا ۲۲ ماه تماشاخانه تعطیل بود و سال گذشته هم به دلیل شرایط اجتماعی کشور دوباره سالن تعطیل شد و حتی یک ریسال هم درآمد نداشتیم. در طول این مدت سه معنای واقعی کمر من شکست و دریغ از کوچک‌ترین حمایتی از نهادهای مختلف، نه شهرداری، نه اداره کل هنرهای نمایشی، نه حوزه هنری و نه هیچ جای دیگر کوچک‌ترین همکاری با من برای حفظ سالن نکردند. تنها صندوق امید ۱۰۰ میلیون تومان به من وام داده است همین.

این هنرمند با سابقه تئاتر عنوان کرد: در طول این مدت ضرر مالی وحشتناکی متحمل شدم و از لحاظ روانی هم به هم ریختم. مشکلات مالی و فشارهای صاحب ملک و چند مشکل دیگر من را از پا انداخته است. در این شرایط و نسن و سال نباید انقدر استرس و دل‌شوره و اضطراب

تماشاخانه شانو که کار خود را از سال ۱۳۹۶ با تلاش قطب‌الدین صادقی آغاز کرده بود اکنون پس از ۶ سال فعالیت پایان غم‌انگیزی داشت.

قطب‌الدین صادقی نویسنده، کارگردان و مدرس تئاتر این تماشاخانه را با قرض و وام و بدهی ۴۳۰ میلیون تومانی راه اندازی کرده بود اما اکنون مالک این ملک و وسائل آن را بیرون برت کرده و هم به این هنرمند بی‌احترامی شده و هم به هنر.

در همین زمینه قطب‌الدین صادقی نویسنده، کارگردان و مدرس تئاتر در گفتگو با مهر با ابراز تأسف از تعطیلی تماشاخانه «شانو» عنوان کرد: متأسفانه صاحب ملک با حکم دادگاه ما را از تماشاخانه بیرون انداخت و وسائل و تجهیزات سالن را بیرون کوچه پرتاب کرد. من ۲ سال برای حفظ این تماشاخانه تلاش کردم اما هیچ نهاد و شخصیتی کمکی برای نکه داشتن این تماشاخانه به من نکرد.

وی با ابراز تأسف از تعطیلی یک مکان فرهنگی افزود: با پول الان نزدیک به ۱۰ میلیارد تومان برای این تماشاخانه هزینه کرده‌ام. صاحبخانه از من انتظار داشت ۸۰۰ میلیون

«گم»، نمایشی بدون دیالوگ در مشهد

پرفورمنس «گم» به نویسندگی و کارگردانی احسان دبیر از ۲۷ اردیبهشت ماه، ساعت ۱۸ در تماشاخانه «شمایل» مشهد روی صحنه می رود. این نمایش که بر پایه و اساس هنر بدن است، به مدت پنجاه دقیقه در مضمون اجتماعی تولید

شده است. احسان دبیر با بیان اینکه پرفورمنس یا تئاتر بدن کاملاً بدون دیالوگ است و داستان را بدن بازیگر روایت می کند، اظهار کرد: داستان نمایش از این قرار است که شخصی معشوقه خود را از دست می دهد و دچار فراموشی می شود و نمی داند که معشوقه اش را داخل کدام یک از خاطراتش گم کرده است.

۱۲ اثر از مشهد در جشنواره تئاتر رضوی

دو نمایش از مشهد به بخش صحنه‌ای شانزدهمین جشنواره ملی تئاتر رضوی راه یافتند. به گزارش شهرآرا، تئاترهای «آهوان» به کارگردانی محمد جهان‌پا و «ترمز اضطراری» به کارگردانی بهاره فاضلی راد از مشهد همراه

با دوازده نمایش دیگر برای حضور در بخش صحنه‌ای انتخاب و به دبیرخانه جشنواره تئاتر رضوی معرفی شدند. شانزدهمین جشنواره ملی تئاتر رضوی از یکم تا پنجم خردادماه در تبریز برگزار می‌شود.

تاریخ انتشار: سه شنبه ۱۹ اردیبهشت ماه ۱۴۰۲ * ۰۹:۴۸

بالاخره توانستم اجرا کنم؛ ایران نشد، در آفریقا!

درخشش «آنا» در تونس

امیر دژاکام نویسنده و کارگردان تئاتر ضمن اشاره به برگزیده شدن نمایش «آنا» با بازی الناز ملک در جشنواره مونودرام کارتاچ تونس، از نبود شرایط مناسب برای اجرای آثارش در داخل کشور گلایه کرد.

به گزارش خبرنگار مهر، نمایش «آنا» به نویسندگی و کارگردانی امیر دژاکام در پنجمین جشنواره بین المللی مونودرام کارتاچ تونس قاره آفریقا که از دوم تا پنجم می برابر با ۱۲ تا ۱۵ اردیبهشت ماه برگزار شد، به صحنه رفت و به عنوان نمایش برگزیده جشنواره انتخاب شد و جایزه بهترین متن و بهترین بازیگر را نیز دریافت کرد. الناز ملک بازیگر تئاتر که با بازی در نقش آیسان سریال «سقوط»

در ذهن مخاطبان مانده است به عنوان تنها بازیگر این مونودرام روی صحنه رفت. امیر دژاکام در گفتگو با خبرنگار مهر درباره روی صحنه بردن این نمایش در جشنواره مونودرام کارتاچ تونس گفت: نمایش «آنا» اقتباسی از نمایشنامه «آنتیگونه» سوفوکل است اما متن اثر را مانند «مکبث» و «رومئو و ژولیت» و اقتباس‌های دیگری که از آثار کلاسیک داشتم، از ابتدا دوباره نوشته‌ام. «آنتیگونه» در نمایشنامه جدید کاملاً ایرانی شده و تک تک کلمات و جملات متعلق به خود من است و تنها یک بازیگر در یک متر مربع آن را اجرا می‌کند. وی افزود: در این نمایش از هنر نقالی استفاده می‌شود اما نقالی مدرن شده و به جای اینکه نقال شمایل بیرونی و ظاهرش را به مخاطب نشان دهد تلاش می‌کند که ویژگی‌های درونش را خلق کند. با وجود زمان کمی که قبل از اجرا در جشنواره در اختیار داشتیم اما توانستیم اجرای خوبی در جشنواره داشته باشیم که مورد توجه مخاطبان، منتقدان و هیأت داوران قرار گرفت.

این مدرس و کارگردان تئاتر درباره ویژگی‌های نمایش عنوان کرد: بر اساس شناختی که دارم تا به حال کمتر بازیگری را دیدم که تمام کاراکترهای یک درام را به صورت کامل و به شکل همزمان روی صحنه بازی کند. «آنا» در ترکی به معنای مادر است و الناز ملک تنها بازیگر این اثر نمایشی است؛ همان بازیگری که در سریال «سقوط» خوش درخشید و حالا در این نمایش نیز توانایی‌های خود را به نمایش گذاشت و نشان داد که روی صحنه تئاتر هم می‌تواند پر قدرت ظاهر شود. مراحل تمرین این نمایش ۵ الی ۶ ماه به صورت پراکنده و ۳۰ الی ۴۰ جلسه هم به صورت مداوم و فشرده به طول انجامیده است. خوشحالم و با افتخار اعلام می‌کنم که ما از بین ۲۲ کشور حاضر در جشنواره به‌عنوان نمایش برگزیده انتخاب شدیم و نمایش تقدیر بازیگری و متن و نمایش برگزیده را دریافت کرد. دژاکام ادامه داد: این اجرا برای من تجربه‌ای تازه بود تا به این نتیجه برسم که آیا هنر نقالی می‌تواند به صورت یک مونودرام که در آن چندین کاراکتر حضور دارند، اجرا بشود. این شیوه از مونودرامیک درامی چند صدایی است که ۷ کاراکتر دارد و یک بازیگر ۷ کاراکتر را به صورت کامل اجرا می‌کند و در لحظاتی گفتگو بین ۲ نفر را به شکل همزمان مدیریت و بازی می‌کند که کار بسیار سختی است.

کارگردان نمایش «عروسی خون» با اشاره به اینکه این نمایش به صورت مستقل در جشنواره کارتاچ شرکت کرده است، یادآور شد: تمام هزینه‌ها و آماده سازی این نمایش به صورت شخصی انجام شده و هیچ نهاد دولتی کمکی برای اجرای کار به ما نکرده است. از گروه نمایش مخصوصاً الناز ملک و مادرشان که دستیار و منشی صحنه نمایش بودند و به سختی بیشتر مسئولیت‌ها را پذیرفتند و همچنین از دکتر اجیلی و قاسم جعفری نیز که همراهی زیادی با ما داشتند، تشکر می‌کنم.

دژاکام در ادامه صحبت‌هایش بیان کرد: بعد از رد شدن نمایش‌های «احمد شمس» و «من و گربه پری» پس از یک سال و نیم، توانستم نمایشی را به شکلی شخصی در کشور تونس به صحنه ببرم. مهم نیست کجا، کی و چگونه بلکه مهم این است که من توانستم نمایشم را روی صحنه ببرم. بعد از سه بار تلاش و پیگیری اجرای نمایش‌هایم در تئاتر شهر و تئاتر شهرزاد ممکن نشد اما اجرای «آنا» در کشور تونس و قاره آفریقا ممکن شد و به صحنه رفت.

وی در پایان تأکید کرد: امیدوارم بتوانم آثارم را روی صحنه ببرم و به حیات هنری خودم ادامه دهند هرچند که مدیرکل هنرهای نمایشی هیچ‌گونه تمایلی برای همکاری و همراهی نه تنها با من بلکه با تئاتر ایران ندارد. این نمایش در پایان اجرا به آتیلا پسپانی هنرمند شریف و دوست داشتنی تقدیم شد، هنرمندی که من از او بسیار آموختم و چون در روز بزرگداشتش در کنارش نبودم دوست داشتم در اینجا از او یاد کنم.

تاریخ انتشار: سه شنبه ۱۹ اردیبهشت ماه ۱۴۰۲ * ۰۹:۴۸

تمدید اجرای ۱۲ اثر نمایشی در تماشاخانه انتظامی

اجرای نمایش های «چه کسی از ویرجینیا وولف می ترسد؟» و «لئوناردو داوود نژاد» در تماشاخانه انتظامی تمدید شد.

به گزارش خبرگزاری مهر به نقل از روابط عمومی خانه هنرمندان ایران، اجرای نمایش های «چه کسی از ویرجینیا وولف می ترسد؟» به کارگردانی شیرین فرخنده نژاد و «لئوناردو داوود نژاد» به کارگردانی حسین کشفی اصل تا ۲۲ اردیبهشت ماه تمدید شد.

در توضیح داستان نمایش «چه کسی از ویرجینیا وولف می ترسد؟» آمده است: «در این نمایشنامه شاهد کنش و واکنش های غیرعادی از سوی

۲ شخصیت اصلی تر نمایشنامه هستیم که چه در خلوت و چه در جمع ادامه می یابد. مدام و بی وقفه به یکدیگر می تازند و به کمک هم قصه ها و بازی هایی را طراحی می کنند که تنها نتایج اش تحمل زندگی زنانشویی آن هاست.»

این نمایش هر شب ساعت ۱۸:۳۰ در تماشاخانه استاد انتظامی اجرا می شود.

همچنین «لئوناردو داوود نژاد» تقابل و رویارویی سه رفیق بر سر یک تابلوی نقاشی اثر استاد لئوناردو داوود نژاد است. این نمایش هر شب ساعت ۲۰:۳۰ در تماشاخانه انتظامی روی صحنه می رود.

کارگردان نمایش «کافه کات»:

عصبانی نیستم و گله ای هم ندارم!

وجود دارد و اجرا کردن و اجرا نکردن آن هر دو تصمیم‌هایی اجتماعی است ولی شخصا اجرا نکردن را دوست ندارم اما نسبت به آن گسره از همکارانم که اجرا نکردن را انتخاب کرده‌اند، عصبانیتی ندارم و معتقدم هر دو نگاه محترم است.

این کارگردان تئاتر افزود: تصمیم من بر این بود که در این وضعیت چگونه می‌توان اثری را روی صحنه برد که نسبت به جامعه‌مان بی‌اعتنا نباشد و این نگرش در همه کارهایم بوده است و اگر غیر از این باشد، آن نمایش را تئاتری به معنی کامل نمی‌دانم. حتی وقتی قرار است کاری بازتولید شود، باید مناسبات روز را در آن مورد توجه قرار داد.

کیانی درباره میران ممبری نمایشش با توجه به موضوع آن تصریح کرد: خوشبختانه مسأله چندانی نداشتیم مواردی جزئی بود که با گفتگو حل شد. همیشه نکتام این است که تئاتر آنقدر که بعضی از دوستان فکر می‌کنند، نمی‌تواند سبب‌ساز تغییرات ناگهانی شود و همین که نمایشی دغدغه مسائل اجتماعی را دارد، باید قدرش را دانست.

نمایش «کافه کات» با بازی بهروز پناهنده، کبیر تاراج، سناز روشنی، الهه شه‌پرست، حسام مختاری، مریم ندایی و هدا ناصح روی صحنه می‌رود.

این نمایش از چهارم اردیبهشت هر شب ساعت ۲۱ و ۴۵ دقیقه به مدت ۲۵ شب روی صحنه است.

محطات عمل کنند و با آموزش‌های درست کاری کنیم که کمتر به انتخاب‌های اشتباه دست بزنند. بحث دیگر نمایش این بود که نمی‌توانیم به مسائل روز بی‌اعتنا باشیم بلکه باید بگوئیم در دل اثر هنری، رخدادها را به روز کنیم چراکه متأسفانه چنین اتفاقی‌هایی می‌تواند هر زمان در جامعه ما دوباره تکرار شود.

کیانی در ادامه این گفتگو درباره اجرای تئاتر در شرایط فعلی که هنوز بخشی از جامعه تئاتری یا صحنه آشتی نگردانند، توضیح داد: در چارچوب کلی اگر بخواهیم تئاتر را با دیگر هنرها بسنجیم، کنش‌مندترین هنر اجتماعی ماست. یعنی در قیاس با دیگر هنرها ظرفیت بیشتری دارد تا به مسائل پیرامون خود واکنش نشان بدهد و کنش‌مند باشد. به همین دلیل تئاتر از دیرباز، پای در سیاست، فرهنگ و مسائل اجتماعی داشته و دارد و آثار بزرگ نمایشی از یونان باستان تا دوره‌های بعدی برآمده از همین نگاه است. با این‌وصف، این کنش‌مندی در ذات تئاتر وجود دارد و با این نگاه، اجرا کردن یا اجرا نکردن نمایش می‌تواند، به کنشی اجتماعی تبدیل شود.

او اضافه کرد: در چند ماه اخیر برخی از هنرمندان با اجرا نکردن، کنش‌مندی خود را نشان دادند اما با همین نگاه، کسانی دیگر با اجرای نمایش می‌خواهند کنش‌مند باشند. در هر حال در ذات تئاتر این کنش‌مندی

بلوغ چندان جدی گرفته نمی‌شود و همچنان آموزش مسائل بلوغ در جامعه ما به صورت درست و اصولی رخ نمی‌دهد. به همین سبب نوجوانان اعم از دختر و پسر در دل جامعه به این آموزش‌ها دست می‌یابند که اصلاً مجرای مناسبی نیست زیرا در بطن جامعه همه نوع آسیبی وجود دارد.

کیانی با اعتقاد بر اینکه تئاتر می‌تواند نقشی موثری در نشان دادن جایگاه مهم روانکاو و مشاوره در جامعه داشته باشد، اضافه کرد: با این نگاه، کار خود را بیشتر روان‌نگار می‌دانم یعنی اثری که آسیب‌های روانی مختلف را در جامعه بررسی می‌کند و آنها را در مجرای اثری درماتیک روی صحنه می‌آورد. البته این نوع آثار در تئاتر ما بسیار اندک است مانند ژانر وحشت که در سینما کمتر رخ می‌دهد. جالب است که بعضی از تماشاگران این کار را در نوع ژانر وحشت دسته‌بندی می‌کنند ولی شخصاً معتقدم بیشتر روان‌نگاری است.

این مدرس تئاتر با ابراز تأسف از اینکه در جامعه نسبت به روانکاو موضوع داریم، به آسیب‌های این نگرش اشاره کرد و توضیح داد: در بسیاری از کشورها افراد مشاوران ثابتی دارند که مدام با او در تماس هستند ولی در ایران افراد تا به مرز خطرناکی نرسند به روانکاو یا مشاور مراجعه نمی‌کنند. هدف من در اجرای این نمایش این بود که به دختران و حتی پسران جوان آگاهی بدهم که در مناسبات خود با جنس مخالف، بسیار

هدف است و درماتیک شده، اتفاقی است که سه چهار سال پیش رخ داد و متأسفانه در جامعه ما در حال تکرار است. اجرای نمایش ما درباره اغفال دختران جوان توسط مردی هوس‌ران است که از دختران نوجوان و جوان بهره جسی می‌برد و با تهدید آنان به بخت قلم و عکس‌هایشان، از آنان سوءاستفاده می‌کند. درواقع یک رخداد واقعی سبب‌ساز نوشتن این متن شد. البته در حال حاضر آن مرد به مجریان قانون تحویل داده و برایش حکم اعدام صادر شده است ولی قارغ از فرجام چنین کسی، برایم مهم بود که در قالب یک نمایش نقاد، بابت این موضوع و این گونه سوءاستفاده‌ها در جامعه خودمان هشدار بدهم.

او مشاوره‌های روانی به ویژه در دوران بلوغ را یکی از مباحث مغفول در جامعه ما دانست و ادامه داد: متأسفانه مشاوره‌های روانی و اجتماعی در جامعه ما بخصوص در دوران

حسین کیانی که این روزها نمایش «کافه کات» را در تماشخانه ایرانشهر اجرا می‌کند، گفت: در حال حاضر دو نوع نگرش درباره اجرای تئاتر وجود دارد که هر دو محترم است. شخصا کار نکردن را نمی‌پسندم ولی نسبت به دوستانی که تصمیم گرفته‌اند کار نکنند نیز عصبانیتی ندارم و به نظرشان احترام می‌گذارم و بابت شرایط اجرای نمایش هم گله‌ای ندارم.

این نویسنده و کارگردان تئاتر در گفتگو با ایسا توضیحاتی درباره محتوای نمایش خود را به تأکید کرد اگر تماشاگر مسائل خود را در تئاتر نبیند، به دیدن آن نمی‌آید و تئاتر به عنوان یک هنر اجتماعی نمی‌تواند به مسائل پیرامون خود بی‌اعتنا باشد.

کیانی در آغاز درباره درون‌مایه نمایش خود که به مشکلات دوران بلوغ و اغفال دختران جوان توسط مردی سوءاستفاده‌گر می‌پردازد، توضیح داد: رخدادی که در این نمایشنامه

داستان مرادی کرمانی روی صحنه می رود

نمایش «دَرِ گُوشی» براساس داستان «مربای شیرین» اثر هوشنگ مرادی کرمانی به نویسندگی و کارگردانی نرگس اصغری در تالار «هنر» روی صحنه می رود. در خلاصه داستان این نمایش آمده است: «امیر شیشه مربایی را از بقالی محله می خرد. او هر چه سعی می کند نمی تواند شیشه مربا را باز کند. این موضوع کوچک به چالشی بزرگ در زندگی او و همچنین تمامی افراد جامعه بدل می شود.»

پیش از این نسخه سینمایی همین داستان با کارگردانی مرضیه برومند و بازی لیلا حاتمی، امیرحسین صدیق، ژاله صامتی، محمدرضا شریفی نیا، گوهر خیراندیش، رامین ناصر نصیر، ارژنگ امیرفضلی، مانی نوری و... ساخته شده است.

نمایش «دَرِ گُوشی» که از تولیدات آموزشگاه بازیگری و مؤسسه هنرهای نمایشی توانش است، با بازی احمد خیرآبادی، مژگان مولایی، عرشیا طاوولی، بهاره توکلی، باران صفدری، پرنیان ماندنی، شایان شیخ موگویی، تینا شریفزاده، علی صفدری، امیرمحمد مجیدی، حسنا علی پور، علیرضا صادقیان، هستی دل خاک و سامان سلطانی اجرا می شود.

معرفی آثار راه یافته به بخش صحنه ای جشنواره تئاتر رضوی

۱۴ اثر راه یافته به بخش صحنه ای شانزدهمین جشنواره ملی تئاتر رضوی معرفی شدند. هیأت انتخاب آثار بخش صحنه ای جشنواره تئاتر رضوی متشکل از سید حسین فدایی حسین، محسن سلیمانی فارسانی و حسن عابدی پس از بازبینی ۵۸ اثر پذیرفته شده در مرحله بازخوانی متون، در نهایت ۱۴ نمایش را برای حضور در بخش صحنه ای انتخاب و به دبیرخانه جشنواره تئاتر رضوی معرفی کردند. اسامی آثار راه یافته عبارتند از:

- ۱- آهوان به کارگردانی محمد جهان پا از مشهد
- ۲- دل لرزه به کارگردانی مجتبی لاله زاری از یزد
- ۳- رویداد به کارگردانی سعیدچگینی از قزوین
- ۴- مرضیه به کارگردانی ایوب عبدی جهانگیر از تبریز
- ۵- ترمز اضطراری به کارگردانی بهاره فاضلی راد از مشهد
- ۶- شمس به کارگردانی احمد اکبرزاده از تربت حیدریه
- ۷- مطرب آقا به کارگردانی مهیار هزار جریبی از بهشهر
- ۸- روز بر می آید به کارگردانی غریب منوچهری از اردبیل
- ۹- یه حبه انگور به کارگردانی علی مجید پور از تبریز
- ۱۰- گمشده در میان ابرها به کارگردانی جهانگیر چالاکی از بناب

- ۱۱- آه ... او به کارگردانی علی برجی از تهران
 - ۱۲- میرای به کارگردانی محمد قاسمی از ملایر
 - ۱۳- هفت دریا شبنمی به کارگردانی سعید رضائاد از تبریز
 - ۱۴- ننه بهار به کارگردانی عباس زارع از تبریز
- گفتنی است شانزدهمین جشنواره ملی تئاتر رضوی از ۱ الی ۵ خرداد ماه در تبریز برگزار می شود.

خاطره‌ای که برای رضا رویگری زنده شد

رضا رویگری به تماشای نمایش «معرکه در معرکه» نشست. رضا رویگری، بازیگری که سال‌های دورتر روی صحنه تئاتر هم فعالیت چشمگیری داشت، یکشنبه ۱۷ اردیبهشت به تماشای نمایشی نشست که ۳۰ سال پیش خود در آن بازی کرده بود.

نمایش «معرکه در معرکه» نوشته داوود میرباقری به کارگردانی سیاوش تهمورث، این روزها در تالار استاد سمندریان تماشاخانه ایرانشهر روی صحنه است. این نمایش نخستین بار ۳۰ سال پیش روی صحنه رفت؛ اجرایی که خاطره آن همچنان در ذهن تماشاگران آن دوره زنده است. در آن مقطع رویا تیموریان، سیروس گرجستانی، ماهایا بطروسیان، سیاوش تهمورث و رضا رویگری بازیگران نمایش بودند.

رویگری که در آن اجرا نقش شاگرد را بازی می‌کرد، سال‌هاست از صحنه تئاتر دور مانده و حتی کمتر توان و فرصت تماشای آثار نمایشی را دارد. با این حال به تماشاخانه ایرانشهر رفت و به تماشای نمایشی نشست که ۳۰ سال پیش در آن بازی درخشانی ارائه کرده بود. در اجرای جدید، مجید رحمتی نقش شاگرد را بازی می‌کند. گفته می‌شود میرباقری به درخواست تهمورث، نمایشنامه «معرکه در معرکه» را نوشته است؛ نمایشی درباره مرام و مسلک پهلوان‌ها و لوطیان. تهمورث که حالا دوباره این نمایش را روی صحنه برده، همچنان در ستایشگر آن مرام و مسلک است که امروز دیگر چندان اثری از آن نیست.

تاریخ انتشار: سه شنبه ۱۹ اردیبهشت ماه ۱۴۰۲ * ۰۹:۴۸

معرفی هیأت داوران و آثار راه یافته به جشنواره تئاتر رضوی

۱۴- «ننه بهار» به کارگردانی عباس زارع از تبریز
گفتنی است، شانزدهمین جشنواره ملی تئاتر رضوی
در خردادماه ۱۴۰۳ به میزبانی آذربایجان شرفی برگزار
می شود.

- ۳- «زوی - داد» به کارگردانی سعیدچگینی از قزوین
- ۴- «مرضیه» به کارگردانی ایوب عبدی جهانگیر از تبریز
- ۵- «ترمز اضطراری» به کارگردانی بهاره فاضلی راد از مشهد
- ۶- «شمسه» به کارگردانی احمد اکبرزاده از تربت حیدریه
- ۷- «مطرب آقا» به کارگردانی مهیار هزارجریبی از بهشهر
- ۸- «روز بر می آید» به کارگردانی غریب منوچهری از اردبیل
- ۹- «یه جبه انگور» به کارگردانی علی مجیدیپور از تبریز
- ۱۰- «گمشده در میان ابرها» به کارگردانی جهانگیر جالاکي از بناب
- ۱۱- «آه ... او» به کارگردانی علی برجی از تهران
- ۱۲- «میرای» به کارگردانی محمد قاسمی از ملایر
- ۱۳- «هفت دریا ششمنی» به کارگردانی سعید رضانزاد از تبریز

ثامن الاثمه، نقش موثری در اشاعه فرهنگ غنی رضوی داشته باشد.

■ آثار راه یافته به بخش صحنه ای جشنواره تئاتر رضوی معرفی شدند

همچنین هیأت انتخاب آثار بخش صحنه ای جشنواره تئاتر رضوی متشکل از سیدحسین فدایی حسین، محسن سلیمانی فارسانی و حسن عابدی پس از بازبینی ۵۸ اثر پذیرفته شده در مرحله بازخوانی متون، در نهایت ۱۴ نمایش را برای حضور در بخش صحنه ای انتخاب و به دبیرخانه جشنواره تئاتر رضوی معرفی کردند.

اسامی آثار راه یافته عبارتند از:

- ۱- «آهوان» به کارگردانی محمد جهان پا از مشهد
- ۲- «دل لرزه» به کارگردانی مجتبی لاله زاری از بزد

شانزدهمین جشنواره ملی تئاتر رضوی، هیأت داوران بخش نمایشنامه نویسی خود را معرفی کرد. به گزارش «وطن امروز»، کورش زارعی، دبیر شانزدهمین جشنواره ملی تئاتر رضوی در احکامی جداگانه نسرالله قادری، شهرام کرمی و لیلی عاج را به عنوان هیأت داوران بخش نمایشنامه نویسی شانزدهمین جشنواره ملی تئاتر رضوی منصوب کرد.

در متن این احکام آمده است:
نظر به تجارب گرانقدر شما در حوزه ادبیات نمایشی و دانش فراگیرتان در عرصه نمایشنامه نویسی بدین وسیله به عنوان «عضو هیأت داوران بخش نمایشنامه نویسی شانزدهمین جشنواره ملی تئاتر رضوی» منصوب می شوید. امید است با انتخاب نمایشنامه هایی درخور شأن حضرت

تاریخ انتشار: سه شنبه ۱۹ اردیبهشت ماه ۱۴۰۲ * ۰۹:۴۸

حسین کیانی:

عصبانی نیستم و گله‌ای هم ندارم!

به آن گروه از همکارانم که اجرا نکردن را انتخاب کرده‌اند، عصبانیتی ندارم و معتمد هر دو نگاه، محترم است. این کارگردان تئاتر افزود: تصمیم من بر این بود که در این وضعیت چگونه می‌توان اثری را روی صحنه برد که نسبت به جامعه‌مان بی‌اعتنا نباشد و این نگرش در همه کارهایم بوده است و اگر غیر از این باشد، آن نمایش را تئاتری به معنی کامل نمی‌دانم. حتی وقتی قرار است کاری باز تولید شود، باید مناسبات روز را در آن مورد توجه قرار داد.

کیانی درباره میزان ممیزی نمایشش با توجه به موضوع آن تصریح کرد: خوشبختانه مساله چندانی نداشتیم. مواردی جزئی بود که با گفتگو حل شد. همیشه نکته‌ام این است که تئاتر آنقدر که بعضی از دوستان فکر می‌کنند، نمی‌تواند سبب‌ساز تغییرات ناگهانی شود و همین که نمایشی دغدغه مسائل اجتماعی را دارد، باید قدرش را دانست. این نویسنده که نمایش خود را ساعت ۲۱ و چهل و پنج دقیقه در تالار استاد سمندریان تماشاخانه ایرانشهر روی صحنه می‌برد، درباره ساعت اجرای

این نمایش که چندان ساعت مناسبی نیست، توضیح داد: تماشاخانه ایرانشهر چند مقطع زمانی را برای اجرای این نمایش پیشنهاد کرد و چون برخی از زمان‌های پیشنهادی، با ماه محرم و صفر همزمان بود، اردیبهشت ماه را انتخاب کردم. ابتدا ساعت ۶ را مطرح کردند که به دلیل ماجرای طرح ترافیک و ... به نظر خوب نبود و در نهایت ترجیح دادیم اجرای دوم سالن باشیم. البته گروهی که قبل از ما در سالن اجرا دارد، به اندازه کافی همکاری نکرد تا نمایش ما ساعت مناسب‌تری اجرا شود ولی گله‌ای نیست. در هر حال دوستان ایرانشهر که همه از هنرمندان تئاتر هستند، بسیار همدل و همراه بوده‌اند. با اینکه شرایط ایده‌آلی نیست، تهیه‌کننده و مجری طرح نمایش که خانه هنر کاج و حسام‌الدین مختاری است، همت بسیاری کردند و اگر همراهی آنان و دیگر اعضای گروه اجرایی نمایش نبود، نمی‌توانستیم این اثر نمایشی را در زمانی کوتاه و با تمرین‌هایی فشرده به اجرا برسانیم. تئاتر همواره نیازمند همراهی و حمایت است بخصوص نمایش‌هایی مانند کار ما که نه سرمایه‌های هنگفتی دارد و حامیانی نداشته‌ایم کار کارهای لاکچری روی صحنه می‌برند. گروه ما یک گروه کاملاً فرهنگی است و امیدوارم اجراهای موفق داشته باشیم. نمایش «کافه کات» با بازی بهروز پناهنده، کهید تاراج، ساز روشنی، الهه شهبزست، حسام مختاری، مریم ندایی و هدا ناصح روی صحنه می‌رود. این نمایش از چهارم اردیبهشت هر شب ساعت ۲۱ و ۴۵ دقیقه به مدت ۲۵ شب روی صحنه است.

پسران جوان آگاهی بدهم که در مناسبات خود با جنس مخالف، بسیار محتاط عمل کنند و با آموزش‌های درست کاری کنیم که کمتر به انتخاب‌های اشتباه دست بزنند. بحث دیگر نمایش این بود که نمی‌توانیم به مسائل روز بی‌اعتنا باشیم بلکه باید بکوشیم در دل اثر هنری، رخدادها را به روز کنیم چرا که متأسفانه چنین اتفاقی‌هایی می‌تواند هر زمان در جامعه ما دوباره تکرار شود. کیانی در ادامه این گفتگو درباره اجرای تئاتر در شرایط فعلی که هنوز بخشی از جامعه تئاتری با صحنه آشتی نکرده‌اند، توضیح داد: در چارچوب کلی اگر بخواهیم تئاتر را با دیگر هنرها بسنجیم، کنش‌مندترین هنر اجتماعی ماست. یعنی در قیاس با دیگر هنرها ظرفیت بیشتری دارد تا به مسائل پیرامون خود واکنش نشان بدهد و کنش‌مند باشد. به همین دلیل تئاتر از دیرباز، پای در سیاست، فرهنگ و مسائل اجتماعی داشته و دارد و آثار بزرگ نمایشی از یونان باستان تا دوره‌های بعدی برآمده از همین نگاه است. با این وصف، این کنش‌مندی در ذات تئاتر وجود دارد و با این نگاه، اجرا کردن یا اجرا نکردن نمایش می‌تواند به کنشی اجتماعی تبدیل شود.

او اضافه کرد: در چند ماه اخیر برخی از هنرمندان با اجرا نکردن، کنش‌مندی خود را نشان دادند اما با همین نگاه، کسانی دیگر با اجرای نمایش می‌خواهند کنش‌مند باشند. در هر حال در ذات تئاتر این کنش‌مندی وجود دارد و اجرا کردن و اجرا نکردن آن هر دو تصمیم‌هایی اجتماعی است ولی شخصاً اجرا نکردن را دوست ندارم اما نسبت

گونه سوءاستفاده‌ها در جامعه خودمان هشدار بدهم.

او مشاوره‌های روانی به ویژه در دوران بلوغ را یکی از مباحث مغفول در جامعه ما دانست و ادامه داد: متأسفانه مشاوره‌های روانی و اجتماعی در جامعه ما مخصوص در دوران بلوغ چندان جدی گرفته نمی‌شود و همچنان آموزش مسائل بلوغ در جامعه ما به صورت درست و اصولی رخ نمی‌دهد. به همین سبب نوجوانان اعم از دختر و پسر در دل جامعه به این آموزش‌ها دست می‌یابند که اصلاً مجرای مناسبی نیست زیرا در بطن جامعه همه نوع آسیبی وجود دارد. کیانی با اعتقاد بر اینکه تئاتر می‌تواند نقش موثری در نشان دادن جایگاه مهم روانکاوی و مشاوره در جامعه داشته باشد، اضافه کرد: با این نگاه، کار خود را بیشتر روان‌نگار می‌دانم یعنی اثری که آسیب‌های روانی مختلف را در جامعه بررسی می‌کند و آنها را در مجرای اثری دراماتیک روی صحنه می‌آورد. البته این نوع آثار در تئاتر ما بسیار اندک است مانند ژانر وحشت که در سینما کمتر رخ می‌دهد. جالب است که بعضی از تماشاگران این کار را در نوع ژانر وحشت دسته‌بندی می‌کنند ولی شخصاً معتقدم بیشتر روان‌نگاری است.

این مدرس تئاتر با ابراز تأسف از اینکه در جامعه نسبت به روانکاوی موضع داریم، به آسیب‌های این نگرش اشاره کرد و توضیح داد: در بسیاری از کشورها افراد مشاوران ثابتی دارند که مدام با او در تماس هستند ولی در ایران افراد تا به مرز خطرناکی نرسند به روانکاوی مشاور مراجعه نمی‌کنند. هدف من در اجرای این نمایش این بود که به دختران و حتی

کات حسین کیانی که این روزها نمایش «کافه کات» را در تماشاخانه ایرانشهر اجرا می‌کند، گفت: در حال حاضر دو نوع نگرش درباره اجرای تئاتر وجود دارد که هر دو محترم است. شخصاً کار نکردن را نمی‌پسندم ولی نسبت به دوستانی که تصمیم گرفته‌اند کار نکنند نیز عصبانیتی ندارم و به نظرشان احترام می‌گذارم و بابت شرایط اجرای نمایش هم گله‌ای ندارم.

این نویسنده و کارگردان تئاتر توضیحاتی درباره محتوای نمایش خود ارایه و تأکید کرد اگر تماشاگر مسائل خود را در تئاتر نبیند، به دیدن آن نمی‌آید و تئاتر به عنوان یک هنر اجتماعی نمی‌تواند به مسائل پیرامون خود بی‌اعتنا باشد. کیانی در آغاز درباره درون‌مایه نمایش خود که به مشکلات دوران بلوغ و اغفال دختران جوان توسط مردی سوءاستفاده‌گر می‌پردازد، توضیح داد: رخدادی که در این نمایشنامه هدف است و دراماتیک شده، اتفاقی است که سه چهار سال پیش رخ داد و متأسفانه در جامعه ما در حال تکرار است. ماجرای نمایش ما درباره اغفال دختران جوان توسط مردی هوس‌ران است که از دختران نوجوان و جوان بهره جنسی می‌برد و با تهدید آنان به بخش فیلم و عکس‌هایشان، از آنان سوءاستفاده می‌کند. درواقع یک رخداد واقعی سبب‌ساز نوشتن این متن شد. البته در حال حاضر آن مرد به مجرایان قانون تحویل داده و برایش حکم اعدام صادر شده است ولی قارغ از فرجام چنین کسی، برایم مهم بود که در قالب یک نمایش نقاد، بابت این موضوع و این

معرکه برای بازسازی خاطر رویگری

رضا رویگری به تماشای نمایش «معرکه در معرکه» نشست. رضا رویگری، بازیگری که سال‌های دورتر روی صحنه تئاتر هم فعالیت چشمگیری داشت، شب گذشته، یکشنبه ۱۷ اردیبهشت ماه به تماشای نمایشی نشست که ۳۰ سال پیش خود در آن بازی کرده بود. نمایش «معرکه در معرکه» نوشته داود میرباقری به کارگردانی سیاوش تهمورث، این روزها در تالار استاد سمندریان تماشاخانه ایرانشهر روی صحنه است. این نمایش اولین بار ۳۰ سال پیش روی صحنه رفت. اجرایی که خاطره آن همچنان در ذهن تماشاگران آن دوره زنده است، در آن مقطع رویا تیموریان، سیروس گرجستانی، ماهایا بطروسیان، سیاوش تهمورث و رضا رویگری بازیگران نمایش بودند. رویگری که در آن اجرا نقش شاگرد را بازی می‌کرد، حالا سال‌هاست که از صحنه تئاتر دور مانده و حتی کمتر توان و فرصت تماشای آثار نمایشی را دارد. با این حال به تماشاخانه ایرانشهر رفت و به تماشای نمایشی نشست که ۳۰ سال پیش در آن بازی درخشانی را ارایه کرده بود.